

UPS'YE SENDİKA HALAYLARLA GİRECEK

SÖYLEŞİ: FİLİZ KURNAZ

UPS işçileri 2010 yılının son gününde 250. günü geride bıraktı. İstanbul Mahmutbey, Kurtköy ve İzmir'de direniş yapan işçiler 250. gününde yeni yılı halaylarla, sloganlarla ve mücadele azmiyle karşıladı.

250. gün boyunca birçok baskıyla karşılaştı işçiler. İzmir'de silahlar patladı üzerlerine, İstanbul'da işçilerin üzerine işveren tarafından araba sürüldü, direnişi kırmak için işçiler istifaya zorlandı... Direnişi kırmak için grev kırıcıları devreye sokuldu...Yetmedi polis gücüne dayanıldı, gözaltılar gerçekleşti...Tüm baskılara rağmen işçiler ve Tüm-Tis Sendikası direnişe devam dedi...UPS işçileri yeni yılı halaylarla direnişle selamlarken biz de işçilerin halaylarına karıştık. Mücadele süreçleri ve yeni bir yıldan beklentileri üzerine görüştük, işçilerin eylemine sözlerini kardık...Kemal Koç, Ali Şengün, Recep Taşçıoğlu ve 12 yaşındaki işçi yakını ve destekçisi Berk Başarener ile görüştük.

Berk Başarener: Benim babam UPS işçisi. Ve UPS patronu babamı işten attı. Babam işsiz kalmasın diye, babama destek veriyorum. UPS patronlarının direnişteki işçileri işe geri almasını istiyorum.

Kemal Koç: Bizim için şu an di-

şarında olmamamız, yani işsiz olmak olumsuz bir durum. Ama yaşadığımız süreç yani mücadelemiz olumlu gidiyor. 250 gündür direniyoruz. İşten atıldık ve bu süreçten sonra mücadele etmesini öğrendik. Önce tek başınaydık. Hiçbir şey bilmiyorduk. Sonra ise birlikte mücadele etmeyi öğrendik. Kişisel olarak hiçbir şey yapamazdık. Örgütlü olunca ise başarıyor. İşveren bizim buradaki mücadelemizi hep kötülüyordu. Süreç içinde ise içerde çalışan arkadaşlar bizim inandığımızı gördü ve onlar da bize inandı. Gelinen noktada içerde çalışan arkadaşlarımız da artık bize sahip çıkıyor. Biz sadece burada kendi haklarımız için direnmiyoruz. İçerde çalışan arkadaşlarımız için de direniyoruz. Yeni yılda ise beklentimiz örgütlü olarak UPS'de var olmak. Tüm arkadaşlarla birlikte sendika çatısı altında örgütlü olarak çalışmak istiyoruz. Örgütlü olmasaydık köle şartlarında çalışmaya devam edecektik. Artık bunun farkındayız.

Ali Şengün: Ben ilk kapıyı görem. Sekiz-dokuz yıldır burada çalışıyorum. Kapıya ilk çıktığımda direnmenin ne olduğunu bilmiyordum. Bu günlere geleceğimizi ise tahmin edemiyordum. Şimdi ise 250. günlere geldik. Bu süreçte ilk sendikalı olarak 11 kişiydik. İçerdeki sırayla yanımıza geldi. Süreç içinde üyelikleri çoğaltmaya çalıştık. Sendikadan istifaya zorladılar, hatta silah çektiler. UPS çok büyük bir firma ama işçilerin örgütlenmesinden korktuklarını gördük. İstanbul'da işçilerin üzerine araba sürdüler, direniş kırıcı elemanlar aldılar. İşçilerden korktuklarına bu süreçte şahit oldum. Sonuçta uluslararası işçi dayanışması ve bizim mücadelemiz sonucunda UPS geri adım attı ve işçilerle görüşmeyi kabul etti. Bu direniş sonucunda 3-4 aydır işten atılmalar durdu-

ruldu mesela. Geçtiğimiz günlerde bir toplantı gerçekleşti ve görüşmeler iyi geçmiş. 2011 yılında içeriye sendikalı olarak girmek, sendikalı olarak işbaşı yapmak ise en büyük beklentimizdir. Ve biz mücadelemize devam edeceğiz elbet.

Recep Taşçıoğlu: Ben UPS Konak şubesinde çalışıyordum. Orada 7 kişiydik. 30 Temmuz günü kapandı şubemiz ve biz de işsiz kaldık. İşsiz kalmadan önce de mücadele sürecini destekliyorduk. Şubemizin kapanmasıyla arkadaşlarımıza katıldık. Başlangıçta biz de direnişin ne olduğunu bilmiyorduk. Her şeyi bu süreçte öğrendik. Toplu bir şekilde yaşamayı öğrendik. Birlik beraberliği, halkların özgürlüğünü öğrendik. Öncelikle yeni yılda kazanmayı istiyorum. Diğer direnişte olan tüm işçilerin de kazanmasını istiyorum.

SA-BA İŞÇİLERİ SENDİKA İÇİN DİRENİŞTE

Tuzla boya vernik organize sanayiinde faaliyet yürüten Sa-Ba Endüstriyel ürünler imalat ve ticaret sanayi A.Ş.'de işçiler sendikal mücadele nedeniyle işten atıldı. Sa-Ba otomotiv sanayiinde 30 yıldır faaliyet yürütmekte ve Almanya, Slovakya ve Fransa'ya yedek parça

ihracı gerçekleştirmekte.

Aynı zamanda Sa-Ba Ford, Renault, Iveco, Isuzu gibi firmalara kapı kolu, ayna, gövdeler, dablo gövde, fiesta sinyal ve plastik parçaları üretiyor. Otomotiv alanında tekelleşen bu firmalar ise Sa-Ba'da üretimi yapan işçilerin kendileri tarafından

eğitilmiş olmasını tercih ediyor. SA-BA'da sendikal mücadele süreci iki ay önce başladı. İşçilerin sendikal üyeliğini öğrenen SA-BA patronlarının ilk adımı sendikal mücadele veren işçileri işten atmak oldu.

Petrol İş sendikasının yetki başvurusu sonrası işveren dört işçiyi, Nurcan Atalay, Erkan Yiğit, Erhan Eroğlu ve Meral Ertürk'ü, 17 Aralık 2010'da "performans düşüklüğü...!" gerekçesiyle işten atarak süreci baltalamaya çalıştı. Arkadaşlarının işten çıkarılmasını eylemleriyle protesto eden sendika üyesi işçiler ise 20-21 Aralık günlerinde iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. SA-BA patronları iş bırakma eylemlerinin ardından 100 işçiyi daha işten çıkardı. İşçilerin çıkarılmasına gerekçe olarak ise "iki gün mazeretsiz üst üste işe gelmemek" olarak gösterdi. Çıkarılan işçilerin yerine hiç vakit kaybetmeden 45 yeni işçiyi işe aldı.

SA-BA endüstriyel üretim fabrikasında işçilerin direnişi devam etmekte. İşçilerin sendikal mücade-

leye kararlılığı karşısında işverenin baskıları kesintisiz devam etmiş. İki ay önce işçilere yemeklerde verilen yoğurt ve salata kesilmiş. Kimyasal üretimin yapıldığı tüm fabrikalarda işçilerin yoğurt tüketimi hayati bir önem taşımakta.

Mazota zam bahanesiyle gece vardiyasında çalışan işçileri ev önünden değil duraklardan alma uygulaması başlatılmış. Bir çok kişinin merkezi servis noktalarına kendi imkanlarıyla gelmesi ferman buyurulmuş. İşçilerinin direnişinin 9. gününde işçiler polis saldırısı ile karşılaştı.

Çıkarılan işçilerin yerine alınan taşeron işçilerin servislerinin fabrikaya girişini engelleyen direnişçi işçilere polis saldırdı. Polisin saldırısını cevapsız bırakmayan işçilerden bazıları yaralandı. İşçiler polis saldırısını eylemleriyle protesto etti. Yaşanan saldırıya inat sloganlarla ve halaylarla mücadelede kararlılık dile getirildi. Yaşanan saldırıya bir cevap da direnişte bulunan UPS, Bericap, Konyevör işçilerinden geldi. Sa-Ba işçilerinin direnişine sahip çıktı.

'AİLELERİMİZİ BELEDİYE MECLİSİNDEN KOVDULAR'

Buca belediye işçileri direnişe devam ediyor. İşçiler direnişleri sürecinde birçok baskıya maruz kalmasına rağmen mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyor. CHP Buca Belediyesi ise direnişi kırmak için elinden geleni ardına bırakmıyor. İşçilerin direnişinin 19. gününde (14 Aralık 2010) zabıta, çevik polis ve özel güvenlik ordusuyla işçilerin direniş çadırına saldırıyor. İşçilerin soğuk havalardan korunmak için muşambalarla kurdukları çadır malzemelerine zabıta el koyuyor. İşçilerin eşyaları dağıtılıyor. İşçiler ise bu güç saldırısına direnişle cevap veriyor. Ana yolu kapatıyor ve zabıtalardan kendilerinin olan çadır malzemelerini alarak direniş çadırını tekrar kuruyor. İşçiler yaşananlar karşısında geri adım atmıyor, belediye önünde direnişlerine devam ederken aynı zamanda her Pazar günü Buca Şirinyer parkının önünde toplanarak belediye önüne kadar yürüyüşlü basın açıklamaları yapma kararı alıyor.

İşçiler ilk eylemlerini 19 Aralık Pazar günü gerçekleştirdi. Yaşanan tüm baskılara rağmen direnen Buca işçilerinden Batıgül Tunç ve Haydar Yıldırak ile direnişlerinin 38. gününde görüştük. Aynı zamanda işçiler 2011 yılını da direniş çadırlarında karşılıyor.

İşçiler mücadele süreçlerini, şu an gelinen aşamayı ve CHP'li bir belediye olan Buca Belediyesinin başlattıkları mücadele karşısındaki tutumunu bizlerle paylaştı.

Batıgül Tunç: Tüm bu süreçler sonrası 5 arkadaşımıza iş teklifinde bulundular. Ama beni ve Cihan arkadaşımızı dışında bıraktılar bu pazarlığın. Bu pazarlık aslen biz direnişteki işçileri bölmek için planlanmıştır. Bizi birbirimize düşürmek için planlanmıştır. Ama başaramadılar. İl başkanı çadırı kaldırırsınlar demiş bizim için. Çadırı kaldırırsak işe alacaklarmış. Biz de işe başlamadan çadırı kaldırmayacağız dedik. Kılıçdaroğlu, sözümüne sorunumuzu çözecekmiş, Manisa'ya geldiğinde söylemiş bunları. Sadece bir duyum bu aslında net bir şey yok. Bir de Kılıçdaroğlu bizim CHP binasını işgal etmemize tepki göstermiş.

Biz emeğimizin peşinden gidiyoruz. Emekten yana olsalardı CHP ve Kılıçdaroğlu burada kurduğumuz çadıra gelir ve bir gece misafir olurlardı. Maden işçilerini görmeye gidenler neden kendi işçisini görmüyor.

BELEDİYE MECLİS TOPLANTISINDA AİLELERİMİZE HAKARET ETTİLER

Haydar Yıldırak: Ben bir CHP'li olarak, CHP'yi işçinin yanında bir siyasi parti olarak gördüm. Bu yaşananlara inanmıyorum. Biz sendika istedik. Hemen olmayacağını da biliyorduk. Ve Belediye Başkanından sendika için tarih istedik. Belediye başkanı "...benim hukukçularım dahi tarih veremez.." diyerek talebimizi yok saydı. Buca-Mar şirketinin alt yapısı uygun değil, araç-gereç yok diyerek bizlere bahaneler uyduruldu. 7 işçi işten atıldı ve mücadele başladı. Bu mücadele sonrasında belediye meclisinden 8 kişiye sendikal faaliyetle ilgili araştırma yapmaları için görev verildi. Bu da direnişin sayesinde gerçekleşti. Buca Belediye Başkanı Ercan Tat yerel bir kanalda çıktığı programda "...ben bu işçileri tanımıyorum. Bu işçiler benim işçim değil..." gibi açıklamalar yaptı; fakat direnişimizin 35. gününde ise Buca CHP ilçe başkanı ile bize haber gönderdi ve bizimle görüşme yapmak istedi. Biz de beş arkadaşımızla görüşmeye gittik. Bize 5 kişiyi alacağını ve başka belediyelerde istihdam edeceğini söyledi. Biz de başka belediyelerde de çalışırız ama diğer iki arkadaşımızı da almanız şartıyla dedik. Belediye başkanı bu şartımızı tabii ki kabul etmedi.. Daha sonralarında ise belediye meclisine ailelerimiz gitti. Benim eşim Aynur Yıldırak ve bir arkadaşımızın annesi belediye meclis toplantısına katıldı. Buradan da sonuç çıkmadı. Ailelerimiz ağlayarak geldi yanımıza. Ailelerimize tehdit ve hakaret etmişler. Dışarı çıkartmışlar ve bizlerin durumunu dile getirmelerine izin vermemişler. Ailelerimiz ağlayarak geldi yanımıza. Yılbaşından önce ise çözüme sözü verdiler ama hala buradayız. Benim dört çocuğum var ve eşim çok hasta. Buna rağmen direniyoruz. Eylemlerimize devam edeceğiz.

SİNER İŞÇİLERİ İŞE İADE HAKINI KAZANDI

İstanbul Ümraniye'de kurulu Sinter Metal fabrikasında 19 Aralık 2008 tarihinde Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldukları için işten atıldılar. İşten atılanların geri alınması için eylem yapan dört yüz işçi ise işveren tarafından işten atılmıştı. 22 Aralık 2008 yılında fabrikayı işgal ederek mücadeleyi büyüten işçiler 13 Aralık 2010 tarihinde açtıkları işe iade davasını kazandı.

İşçiler kazanımlarını dosta-düşmana haykırmak için 15 Aralık 2010 tarihinde eylem gerçekleştirdi. Birleşik Metal iş flamalarıyla eyleme katılan işçiler "Onurumuzla Mücadele Ettik. Kazandık / Sinter İşçileri" imzalı pankart taşıdı. İşçiler "Yılmadık Direndik, Direne Direne Kazandık" sloganlarıyla mücadelelerindeki kararlılığı bir kez daha dile getirdi.

İMES A kapısında toplanan işçiler buradan Sinter Metal Fabrikasının önüne yürüyüşe geçti. Fabrikanın önüne geldiğinde Birleşik Metal İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptıkları konuşmalarda Sinter işçisinin onurlu mücadelesini selamlayarak, kazanılan işe iade davasının işçilerin mücadelesinin sonucu olduğunun altını çizdiler. Eylem işçilerin omuz omuza halaylarıyla son buldu. Eylem sonrası işçiler Nakliyat-İş sendikasına üye olan Balnak İşçilerini ziyaret etmek için Gebze'ye geçti.

BERİCAP İŞÇİLERİ DİRENİŞ KERVANINA KATILDI

Osmangazi İstasyon caddesi üzerinde faaliyette bulunan Bericap kapak sanayi şirketinde çalışan işçiler fabrika önünde direnişe geçti. Petrol-İş sendikasına üye olduğu gerekçesiyle 23 Aralık günü dört işçi işten işten atıldı.

İşten atılan işçilere ilk destek çalışan arkadaşlarından ve Petrol-İş sendikasından geldi: 24 Aralık günü saat 16:00'da işçiler üretimi durdurarak işten atılmaları tepkisini gösterdi. Sabah iş mesai saatinden başlayarak akşam 16:30'a kadar işçiler fabrika önündeki eylemlerini sürdürdü. İşçiler Gebze Petrol İş şube başkanı Süleyman Akyüz'ün yaptığı konuşma sonrasında eylemlerine son verdi. Akyüz konuşmasında işten atılmaların durması, atılan işçilerin geri alınması çağrısında bulundu. İşverenin bu tutumu devam etmesi karşısında eylemlere devam edeceğini bildirdi.

İşçilerin eylemine Gebze Petrol İş sendikasının örgütlü olduğu Kamburu, Ünilever, Megaplast, DYO, Pimaş, Tekno Kavukçuk, Süperlas, Enplast, Alpla, Bayer fabrikaları ve SA-Ba işçileri dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. Bericap işvereni sendikali işçilere yoğun baskı uygulamakta. İşçilere sürekli hakaretler ediliyor. Sendikaya üye olmayan işçiler işverence ödüllendiriliyor. İşçilere ait olmayan aksamalarda dahi sendikali işçilere fatura kesiliyor. Fabrika girişine asılan "ikaz" içerikli yazılarla işçilere baskı uygulanıyor.

